

[Aksel Larsen.]

stande om, at der er noget, der trænger til at ændres, og altsaa synes vi, man burde enes om at tage Loven af 1932 op til Revision.

Socialministeren (Steincke): Jeg kan indskrænke mig til nogle faa korte Bemærkninger. Til det ærede Medlem Hr. Schmidt vil jeg sige, at vi har alle været indstillet saaledes over for den sønderjyske Krigsinvalidelovgivning, at man paa dette Omraade skulde strække sig saa vidt som overhovedet muligt. Naar det ærede Medlem nu siger, at man ikke her kan tale om Konsekvenser, og kun herved sigter til, at disse Udgifter jo ikke vil stige og stige med Aarene, af den Grund at Invaliderne vil blive færre og færre, fordi de i Lighed med andre dødelige efterhaanden dør, saa vil jeg dertil sige: Der er ogsaa andre Konsekvenser. Der skal i et Lands Sociallovgivning være en vis Sammenhæng. Selv om jeg erkender, at der er en særlig Grund til, naar det drejer sig om Krigsinvalidi — og ikke mindst, naar det drejer sig om de sønderjyske Krigsinvalidi —, at se saa large paa Forholdene som overhovedet forsvarligt, er der dog Tale om Konsekvenser. Der maa være en vis Sammenhæng mellem de forskellige Arter af Invalidelovgivning. Det ærede Medlem kan ikke faa mig til med Hensyn til Traktaten med Tyskland — og det hjælper ikke paa min Villighed i saa Henseende, at det ærede Medlem støttes af den kommunistiske Forslagsstiller — at blive ved at udtale akkurat det samme. Jeg maa henvise til de udførlige Udtalelser om Danmarks Forpligtelser efter min Opfattelse, som er afgivet gentagende ved Finanslovbehandlingerne.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Overvejelserne med Hensyn til en Revision, maa det ærede Medlem Hr. Schmidt — saa lidt som andre ærede Medlemmer — lægge mere ind i mine Ord, end Fortrykket begrunder. Jeg har sagt, at det er et Omraade, hvor vi alle er enige om, at vi gerne vil gaa saa vidt, som Forholdene tillader; derfor har jeg ogsaa altid Opmærksomheden henvendt paa de Klager, der bliver fremsat, og det er et Omraade, hvor der for Tiden er forskellige Overvejelser i Gang, men jeg kan ikke sige noget om, hvornaar disse Overvejelser vil blive afsluttet, eller hvad de vil resultere i.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, der for øvrigt mente, at det burde staa i Rigsdagstidenden, at ikke alle sønderjyske Repræsentanter var til Stede, oversaa mærkeligt nok, at den eneste sønderjyske Repræsentant for det kommunistiske Parti netop ikke

var til Stede. (*Aksel Larsen:* Ja, han har nu gyldigt Forfald). Ja, men hvorfra ved det ærede Medlem, at de andre fraværende Medlemmer ikke har det?

Det ærede Medlem sagde, at hvis det hjalp, at han henstillede, at man virkelig tog dette Forslag op til Behandling, saa vilde han gøre det. Jeg skal hertil sige, at der behøves ingen Henstilling herom. Spørgsmaalet er stadig under Overvejelse, og medens jeg over for omtrent alle andre Sager, der er afgjort i 1932, vilde have svaret absolut afvisende, sagde jeg udtrykkeligt her, at vi stadig havde Opmærksomheden henvendt paa disse Forhold, paa, om der er noget at rette, som vi overhovedet vil være med til at rette. Men det ærede Medlem — eller i hvert Fald andre ærede Medlemmer — maa kunne forstaa, at naar Socialministeriet efter omhyggelige Forhandlinger og Undersøgelser i 1932 fremsatte et Forslag, der paa flere Punkter blev nedskaaret her i Rigsdagen, er det ikke nogen umiddelbar Opfordring til Aaret efter at komme frem med et nyt Forslag med meget omfattende og væsentlige Forbedringer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Mortensen: Jeg vil gerne foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i det Udvalg, som Tinget har vedtaget at nedsætte angaaende de paa Dagsordenen under Punkterne 7—10 opførte Sager.

Aksel Larsen: Naar Sagen skal i Udvalg, vil jeg gerne have at vide, hvorfor det skal ske sammen med andre Sager, som den er aldeles væsensforskellig fra. Spørgsmaalet om Krigsinvalidi er af en saa speciel Art, at hvis man vil have det i Udvalg, burde man sørge for en bedre Behandling end den, det kan faa, naar det puttes i Sæk med de andre Lovforslag. Det er ikke mig, der afgør det, men jeg stiller Spørgsmaalet.

Hermed sluttede Forhandlingen om Udvalgs Nedsættelse.

Uden Afstemning
vedtoges Forslaget om Lovforslagets Henvisning til Udvalg sammen med de tidligere behandlede Lovforslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.